

Sygn. akt IX Ka 118/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r.

sprawy P. O.

obwinionego o wykroczenie z art.86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 12 listopada 2013r. sygn. akt XI W 2833/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie II w ten sposób, że zasądza od obwinionego P. O. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. N. kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I instancji;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od obwinionego P. O. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. N. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika procesowego w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od obwinionego P. O. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem zryczałtowanej równowartości wydatków za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 118/14

UZASADNIENIE

P. O.obwiniony został o to, że w dniu 22 marca ok. godz. 11. 30 w K.na terenie posesji (...)przy ul. (...)kierując samochodem m-ki F.nr rej. (...)zagroził bezpieczeństwu Z. N.w ten sposób, że w trakcie manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności i najechał na pieszą powodując u Z. N.obrażenia w postaci dolegliwości bólowych oraz otarć naskórka,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 r. orzekł:

I. obwinionego P. O. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu , stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie powołanego przepisu w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 400(czterysta) złotych;

II. zasądził od obwinionego P. O. na rzecz oskarżycielki posiłkowej Z. N. kwotę 442, 80 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądził od obwinionego P. O. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 791,56 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Apelację od wyroku tego w całości na niekorzyść obwinionego P. O. wniósł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej Z. N., na podstawie art. 438 pkt. 2 i 3 kpk zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że obwiniony nie spowodował u pokrzywdzonej złamania kręgosłupa, podczas gdy analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosków przeciwnych;

2/ obrazę przepisów postępowania, a to art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk poprzez niezasądzenie na rzecz oskarżycielki zwrotu faktycznie poniesionych przez nią kosztów zastępstwa adwokackiego.

W konkluzji na podstawie art. 437 § 2 kpk wnosił o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę tegoż wyroku i zasądzenie od obwinionego kwoty 1000 zł na rzecz oskarżycielki posiłkowej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Rejonowym.

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej jest częściowo zasadna, a mianowicie w zakresie zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego, a to art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk i wniosku o zmianę wyroku w tym zakresie tak jak w apelacji.

Nie jest natomiast trafny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych opisany w pkt. 1 apelacji a tym samym związany z tym zarzutem wniosek o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Kwestia uszkodzeń ciała, których miała doznać pokrzywdzona Z. N. była przedmiotem wnikliwego postępowania dowodowego przed Sądem orzekającym. Kwestia ta była między innymi przedmiotem opinii biegłych z zakresu patomorfologii oraz radiologii. Dowody z tych opinii nie dostarczyły sądowi argumentów za przyjęciem, iż pokrzywdzona doznała między innymi złamania kręgosłupa, tak jak to wynika z jej zeznań oraz z argumentacji uzasadnienia apelacji.

Na marginesie podnieść należy nadto, że dla odpowiedzialności obwinionego za czyn z art. 86 § 1 kw, a więc taki czyn, którego popełnienie zostało mu przypisane w zaskarżonym wyroku, nie ma w ogóle znaczenia, jakich obrażeń doznała pokrzywdzona. Ta okoliczność mogłaby mieć znaczenie dla odpowiedzialności karnej obwinionego ewentualnie za przestępstwo z art. 177 § 1kk ścigane z urzędu. Odpowiedzialność za wykroczenie z art. 86 § 1 kw nie wyklucza odpowiedzialności za przestępstwo spowodowania wypadku drogowego – możliwość taką przewiduje bowiem przepis art. 10 § 1 kw.

W tej sytuacji, jak już podnoszono na wstępie, nie może być zasadny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, opisany tak jak w treści apelacji, oparty na przepisie art. 438 pkt 2 kpk.

Ma rację natomiast pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, zarzucając sądowi orzekającemu, że z obrazą przepisu art. 627 kpk zasądził od obwinionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego jedynie kwotę 442, 80 zł w sytuacji, gdy

z załączonej do akt faktury Vat nr (...) (k. 75) wynika, iż oskarżycielka poniosła z tego tytułu koszty w kwocie 1000 zł. Trafnie w tym zakresie apelacja powołuje się między innymi na orzecznictwo SN i SA we Wrocławiu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie powinna być kwestionowana przez sąd orzekający, o

ile został należycie udokumentowana (w niniejszej sprawie fakturą Vat) oraz nie przekracza sześciokrotnej stawki minimalnej przewidzianej Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Stawki minimalne przewidziane tym rozporządzeniem Sąd może zasądzić wówczas, gdy oskarżyciel posiłkowy nie dokumentuje wysokości rzeczywistych kosztów zastępstwa procesowego.

Wobec powyższego Sąd Odwoławczy uznał za trafny wniosek apelacji o zmianę wyroku w tym zakresie i zasądził od obwinionego na rzecz oskarżycielki posiłkowej wspomnianą już kwotę 1000 zł.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 1 kpw orzekł jak w sentencji. Odnośnie kosztów postępowania odwoławczego orzekł nadto na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk.

SSO Krzysztof Sójka